

mærksomheden paa, nemlig at den nuværende Fordeling af de økonomiske Byrder ved Skolevæsenet mellem Stat og Kommune ikke i væsentlig Grad maa forrykkes. Der er vel nok indenfor enkelte Lærerkredse en Bevægelse for at faa Lærerne gjort til Statsfunktionærer. Jeg vilde beklage, om det skulde ske, thi jeg tror, at ogsaa det i nogen Maade vilde løse Baandet mellem Hjem og Skole, og er der noget, vi trænger til, er det netop, at den gamle Vej, der i tidligere Tid var imellem Hjem og Skole, bliver mere farbar, end den har været i de senere Aar. Jeg tror egentlig, det er der, Vanskeligheden ved de nuværende Forhold har ligget.

I meget nær Forbindelse med Folkeskolen staar Seminarieforholdene. Man hører tidt sige, at der læres for lidt af vore Lærere. Andre mener, at Eleverne paa Seminarierne er overbebyrdede med Stof, saa at der ikke rigtig bliver Tid til at tilegne sig det. Det er to aldeles modsatte Anskuelser, og man skulde synes, at de ikke kunde være rigtige begge. Jeg tror ikke, at nogen af disse Klager er fuldt berettiget. Den Kundskabsmængde, som vore Lærere faar paa Seminarierne, kan sikkert ikke være mindre, end den er i Øjeblikket, men jeg tror heller ikke, det kan nytte at gøre den væsentlig større. Jeg har i Løbet af de sidste 5 Aar været Censor ved Optagelsesprøverne ved de fleste af vore Seminarier, og jeg maa erkende, at det Grundlag af Kundskaber, som Præparanderne møder med, nu er langt, langt over det Jævnmål, der var for en Del Aar siden. Jeg tror, at Grunden til Klagerne over Seminarieelevernes utilstrækkelige Modenhed til at modtage Undervisningen er den, at en Mængde Seminarieelever nu kommer fra andre Samfundslag end tidligere, og jeg mener at maatte give det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) Ret i de Udtalelser, han fremsatte derom. Tidligere var det saadan, at var der et lyst Hovede mellem Ungdommen ude paa Landet, gik den vedkommende Seminarievejen og blev Lærer. Det er meget muligt, at en hel Del af disse Mennesker senere gik over i anden Virksomhed, men de gennemgik i alt Fald Seminariet. Denne den bedste Del af Seminariernes Elever bliver nu borte. Jeg skal ikke nærmere begrunde hvorfor, det ligger saa lige for, synes jeg. Dette Forhold tror jeg, en Kommission aldeles ikke kan raade Bod paa, det vil aldeles ikke nytte, om

man sætter denne eller hin Eksamen som Betingelse for Optagelsen. Efter det Kendskab, jeg har til Forholdene, vil jeg bestemt fraraade at gøre det. Det vilde efter mit Skøn netop føre til, at endnu flere af dem, om hvem man næsten kan sige, at de er de allerbedste, vil blive borte. Jeg tror heller ikke, det kan nytte, at man tænker sig at gøre Undervisningen paa Seminariet 4-aarig. Skal Lærerne have en yderligere Uddannelse, end de 3 Aars Seminarieophold giver, tror jeg, det i første Række skal være gennem Kursus, hvad enten disse nu skal være som de nuværende Feriekursus, hvor det Kundskabsstof, de vedkommende har tilegnet sig i Seminarietiden, yderligere uddybes, eller det skal være saakaldte Instruktionskursus, hvor den tekniske Undervisningsfærdighed i de enkelte Fag særlig træder i Forgrunden. Jeg tror, det var meget bedre at gaa den Vej end at lægge et Aar til Seminarieuddannelsen. Og hvorfor? Jo, selv om de vordende Lærere har gaaet 2 Aar paa Seminariet og i den Tid tilegnet sig en vis Stofmængde, vil de baade i det 3die og det 4de Aar paa Seminariet mangle Betingelser, som de vil erhverve senere, for at kunne modtage det fulde Udbytte af den metodiske Udvikling, de kan tilegne sig ved at være under en dygtig Lærers Vejledning. Lærerne er langt mere modtagelige og har en bedre Forstaaelse af Undervisningens Vanskeligheder, efter at de har prøvet sig selv praktisk, end saa længe de kun gaar som Elever paa et Seminarium. Derfor tror jeg ikke, man straks skal lægge eet Undervisningsaar til Seminarietiden, men hellere gaa den her af mig anviste Vej: at benytte Kursus. Jeg har endvidere gjort den Erfaring ved Optagelsesprøven, at Folk, der kommer der med en Eksamen, det være sig Mellemskoleeksamen eller Realeksamen, aldeles ikke klarer sig bedre. Men ikke nok med det. Hvis man spørger Seminarielærere, om de hellere optager disse Folk end dem, der ikke har Eksamen, tror jeg, man vil faa det Svar, at de fuldt saa gerne tager dem, der ikke har nogen Eksamen. Vil man have dygtige Kræfter til at søge Lærervejen, maa Lærerne i deres Gerning stilles saaledes, at det virker tiltrækkende paa de unge. Saaledes var Forholdene i Fortiden. Jeg tror, som sagt, at det kan en Kommission aldeles ikke raade Bod paa. Dermed skal ikke være sagt, at der ikke kan være noget ved Seminarierne og ved Seminarier-